

הוכן ע"י כולל עיון הדף

1

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף יח.

מי שהחזיר מעות למי שנתגייירו בניו, האם רוח חכמים נוחה הימנו? [תוד"ה כאן].

הורדתם שלא בקדושה ולידתם בקדושה	הורתם ולידתם שלא בקדושה	
נוחה	אין נוחה	לרש"י
בהלואה: נוחה בפקדון: אינה נוחה	אין נוחה	לרבינו תם
אינה נוחה - דמיחלף בישראל ¹	נוחה	לר"י

הגב שאין לו לשלם את הקרן, האם הוא נמכר וחוזר ונמכר? [תוד"ה כאן].

בב' גניבות מב' בני אדם ²	בב' גניבות והעמדת דין א'	בגניבה אחת	
חוזר ונמכר	חוזר ונמכר	אינו חוזר ונמכר	לרש"י
חוזר ונמכר	אינו חוזר ונמכר	אינו חוזר ונמכר	לרבי
אינו חוזר ונמכר	אינו חוזר ונמכר	חוזר ונמכר	לרש"י
אינו חוזר ונמכר	חוזר ונמכר	חוזר ונמכר	לרבי

גב אלף ושוה להימכר רק בחמש מאות, או להיפך, מה הדין?

גב אלף ושוה חמש מאות	גב חמש מאות ושוה אלף	
נמכר וחוזר ונמכר	אינו נמכר כלל	לת"ק
אינו נמכר כלל	אינו נמכר כלל	לר' אליעזר ³

האם אדם מוכר את בתו לאישות או לשפחות באופנים דלהלן?

לשפחות ושונה (שפחות אחר שפחות)	לאישות ושונה ⁴ (אישות אחר אישות)	לשפחות אחר אישות	
מוכר	מוכר	אינו מוכר	לת"ק, לר"ע
אינו מוכר	מוכר	מוכר	לר' שמעון
אינו מוכר	מוכר	מוכר	לר' אליעזר

¹ ואם יירש יבואו לטעות בו כאילו הוא ישראל גמור, ויאמרו שיכול לייבם אשת אחיו שהורתו ולידתו היתה בקדושה.

² שאז יש ב' העמדות בדין, אכן גם באדם אחד אם העמידו בדין ב' פעמים, כגון שגב ועמד בדין ונמכר וחוזר וגב אחר שיצא חפשי - חוזר ונמכר.

³ ס"ל שאינו נמכר אלא אם היתה גבתו בדיוק כמו כמה שהוא שוה להימכר.

⁴ באופן שהתגרשה או נתאלמנה מן האירוסין וחזרה אליו. אכן אם התגרשה או נתאלמנה מן הנישואין אינו יכול למוכרה - דאין לו רשות בה, והיא הנקראת "יתומה בחיי האב".

הוכן ע"י כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושן דף יח:

כיצד דורשים התנאים דלהלן את הפסוק (שמות כא:ה) "לא ימשול למכרה בבגדו בה",
והאם מוכר את בתו לשפחות באופנים דלהלן?

		כיצד דרשת הפסוק	אחר שפחות	אחר אישות
לגירסת רש"י	לר"ע - אם למקרא	בגדו נקרא בגד - נישואין ¹	מוכר	אינו מוכר
	לר"א - אם למסורת	בגדו לשון בגידה ²	אינו מוכר	מוכר
לגירסת רבינו תם	לר"א - אם למסורת	בגדו נקרא בגד - נישואין ³	מוכר	אינו מוכר
	לר"ע - אם למקרא	בגדו לשון בגידה ⁴	אינו מוכר	מוכר

האם יכול למכור את בתו באופן שלא יהיה אפשר לקיים מצות יעוד?

		למכור אותה לקרובים - שאסורה עליהם באיסור ערוה	למוכרה כשהיא אלמנה לכה"ג גרושה או חלוצה לכהן הדיוט
לתנא קמא		מותר - ולא בעינן שתהיה ראויה ליעוד	
לר' אליעזר		אסור - דא"א לה להתייעד	מותר - דתופסין בה קידושין ⁵

¹ והיינו כיון שפירש האדון טליתו עליה בקידושי יעוד, וה"ה במכרה מתחילה לשם אישות, שוב אינו יכול למשול בה ולמוכרה שוב לשם שפחות, דאין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות.

² דהיינו שבגד בבתו בהתנהגותו ומכר אותה להיות שפחה, אז שוב לא ימשול בה למוכרה, ולכן אינו מוכר את בתו לשפחות אחר שפחות, אכן מוכר אותה לשפחות אחר אישות. ודיוק ר"א, דכיון דאיהו ס"ל שיש אם למסורת - דהיינו כמו שנכתב, וכתב "בבגדו" בלא יו"ד (דהיינו שלא כתוב "בבגדו"), מזה משמע לשון בגד - דהיינו בגידה.

³ דסבר יש אם למסורת - כמו שנכתב (דלא כתוב "בבגדו" בוי"ו או "בבגדו"), ומסורת הוי לשון בגד דהיינו פריסת טלית.

⁴ דסבר יש אם למקרא היינו לשון בגידה, דאם לשון בגד היה לנו לקרוא "בבגדו" דמבגד יאמר בגדו.

⁵ דאף שאסור להם לייעד אותה להם - דהא יש בזה איסור לאו, מ"מ הואיל שאם עבר וייעדה תופסים לו בה קידושין, אפשר למוכרה להם, דנקרא ששייך בם מצות יעוד.